

[Helga Pedersen.]

har fået talt os tilrette på en sådan måde, at enhver kritik af mangel på positivt samarbejde partierne imellem falder til jorden, hvis den gøres gældende vedrørende arbejdet omkring dette lovforslag.

Jeg skal slutte med på mit partis vegne at anbefale, at der stemmes ja til de ændringsforslag, den højtærede justitsminister har stillet, og som er tiltrådt af hele udvalget, samt til ændringsforslagene nr. 17 om kørelærertvangen og nr. 67 om hyrebilerne, og at der stemmes nej til ændringsforslag nr. 68 om samme problem. For egen regning, men i de fleste tilfælde med flere partifællers støtte, vil jeg med hensyn til de øvrige ændringsforslag anbefale, at der stemmes ja til ændringsforslag nr. 23 om placeringen af cykler med hjælpemotor og nej til ændringsforslagene nr. 13, 14, 30, 41, 42, 53, 60—64 og 66, ligesom jeg skal anbefale, at der stemmes nej til det ændringsforslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Weikop.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Det kan være svært efter en så strengt juridisk gennemgang af lovforslaget, som vi her har fået, at sige noget, der ikke forlængst er sagt bedre, end man selv kunne sige det; men jeg vil gerne gøre nogle mere almindelige bemærkninger.

Som det fremgår af betænkningen, er langt den overvejende del af de 69 ændringsforslag stillet af justitsministeren efter forhandling i udvalget og tiltrådt af udvalget, således som det er omtalt af de to tidligere ærede talere. Det har været et slidsomt, men uhyre interessant udvalgsarbejde, og hvis jeg turde, ville jeg gerne gøre det samme, som de store kanoner gjorde forleden, da de henvendte nogle særdeles venlige ord til formanden i udvalget angående monopollovforslaget, men det tør jeg ikke af hensyn til konsekvenserne, for selvom det måske synes utroligt i den side af salen, der er til venstre for mig, kan man jo i udvalgene komme ud for udvalgsformænd også fra den side, der fjumrer slemt i det, og hvad skal man så sige til dem? Derfor vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Horn, at jeg har uhyre megen sympati for ham på grund af hans ledelse af udvalgsarbejdet, men jeg tør bare ikke offentligt

give udtryk for den af hensyn til konsekvenserne. Det er altså ikke den gode vilje, der er noget i vejen med, men det er frygten for, hvad der kan komme efter en anden gang.

Når nu lovforslaget her vedtages, er der ingen tvivl om, at mange vil mene, at en eller anden paragraf skulle være skrevet anderledes. Sådan er det jo altid. Når man er udenfor noget, synes man, at man kan gøre det bedre end de, der har med det at gøre. Jeg vil gerne for mit personlige vedkommende sige, at i de 16 år, jeg har siddet her i huset, har jeg været med til mange udvalgsmøder; men jeg har aldrig tidligere været med til, at lovparagraffer er blevet vendt og drejet, og at argumenter og modargumenter er blevet vejlet mod hinanden på en sådan måde, så flittigt, som det er sket her. Alligevel er resultatet blevet, at det kun er ganske enkelte paragraffer, vi er uenige om. Udvalget som sådant må så tage den kritik, der vil komme, under fælles ansvar, naturligvis med reservation for de mindretal, der ikke har vundet tilslutning til deres tanker på ganske enkelte områder.

Det er i grunden sørgeligt, at færdselskulturen her i Danmark, således som hele udvalget er enig om, er sådan beskaffen, at den eneste mulighed for virkelig at få den forbedret synes at være mere politi på vejene og en betydelig strengere domspraksis overfor hensynsløse trafikanter. På den kategori af medborgere, der er grebet af fartbacillen, og som lader hånt om hensynet til andres liv og lemmer bare for at jage en bil gennem luften, alene af den grund at de vil jage, virker hverken propaganda eller hastighedsgrænser; men trist er det altså, at vi i dette ellers så fredelige land skal bede om mere politi på vejene, men vi må have det.

Nu er det forøvrigt også efter min opfattelse billigere med mere politi på vejene end flere indlæggelser på sygehusene. Det er desværre en kendsgerning, at mange hospitaler lørdag og søndag må holde visse stuer til disposition, fordi man venter, at hensynsløs kørsel kan foranledige, at tilskadekomne må lægges ind til isoleret og hurtigt behandling. Jeg har selv været i det tilfælde, at lægen bad mig om at vente et par dage, for lørdag og søndag turde han